

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/408/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214203547
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214203547.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Amy Odalošovej, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47150513, zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Advokátska kancelária so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporkyni G. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. O. M. XXX/X, XXX XX Q. O., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, IČO: 42 326 923, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Park Angelinum 2, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 248,95 € s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 2C/166/2014-46 zo dňa 27. 01. 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 2C/166/2014-80 zo dňa 30. 03. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne: Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach trovy konania vo výške 59,24 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka Mgr. Petra Masaroviča, advokáta so sídlom v Košiciach, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d z u j e .
Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh na začatie konania v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Z. z., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporkyni právo na náhradu trov konania nepriznáva, pretože si žiadne trovy konania neuplatnila a zároveň zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 59,24 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že predmetom sporu je zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 284,95 € s 9,25 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 26. 05. 2011 do zaplatenia. Okresný súd konštatoval, že navrhovateľ opiera svoj nárok o zmluvnú podmienku dohodnutú v Dodatku ku Zmluve o pripojení Fix uzavretej medzi spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., a odporkyňou dňa 20. 01. 2009. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 06. 12. 2011, č. k. 4C/162/2011-28 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15. 03. 2012 sp. zn. 16Co/ 32/2012 bola táto zmluvná podmienka určená za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti a tiež aj rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 17. 10. 2013 č. k. 10C/1358/2012-243 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24. 02. 2012 sp. zn. 16Co/ 38/2014. Vo vzťahu k trovám konania okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že odporkyňa mala vo veci plný úspech, vzniklo jej teda právo na náhradu trov konania, avšak žiadne trovy konania si neuplatnila. Vedľajší účastník na strane odporkyne si uplatnil trovy konania ako trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 59,24 €, ktorých náhradu okresný súd vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne podľa ust. § 142 ods. 1 OSP priznal.

2. Proti rozsudku okresného súdu sa do výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania, navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že odvolanie odôvodňuje ust. § 205 ods. 2 psím. f/ OSP, pretože má za to, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne bola priznaná náhrada neúčelne uplatnených trov konania. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ v odvolaní na znenie ust. § 142 OSP, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Zdôraznil, že jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva s tým, že pojem účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú podľa navrhovateľa tie trovy konania, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Podľa názoru navrhovateľa trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatnil vedľajší účastník na strane odporkyne, neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľov, pričom združenie, ktorého hlavnou náplňou činnosti je ochrana spotrebiteľov má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Uvedené procesné právo zákon viaže iba na občianske združenia, ktorých hlavnou činnosťou je ochrana správ spotrebiteľov z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a v súdnom konaní. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplní svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom, alebo v správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožniť, aby mohli vzhľadom na svoju odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Z hlavnej úlohy a cieľa spotrebiteľského združenia vyplýva, že dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť spotrebiteľom právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť spotrebiteľom predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom, rovnako ako združenie na ochranu spotrebiteľov. Vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka ako subjektu odborne spôsobilého a znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu, čo sa týka vstupu do konania. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia podľa navrhovateľa priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Z uvedeného vznikajú podľa navrhovateľa pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý už pri vstupe do konania bol zastúpený advokátom hoci ešte nevedel o ako právnu vec ide. Sám vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv žalovanému spotrebiteľovi, na základe čoho mal pri vstupe do konania zákonom priznané favorizované postavenie pred ostatnými združeniami. Vedľajší účastník nepriniesol do konania podľa navrhovateľa žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Okrem uvedenej argumentácie navrhovateľ v odvolaní tiež namietal, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník v konaní vystupovať. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ v odvolaní na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013, podľa ktorého z ust. § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať hlavného účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka automaticky neznamena, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle vyššie uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým vedľajší účastník prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať s jeho podporou súhlasí resp., či s jeho podporou v konaní

nevyjadril nesúhlas. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania nepriznáva a zároveň, aby zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, do 3 odo dňa právoplatnosti rozsudku.

3. K obsahu odvolania navrhovateľa sa v podaní zo dňa 18. 03. 2015 vyjadril vedľajší účastník na strane odporkyne a vo vyjadrení okrem iných skutočností uviedol, že navrhuje rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka ako vecne správny potvrdiť a zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní v celkovej sume 19,80 €.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal správnosť záverov okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 59,24 €, v rozsahu danom ust. § 379 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte CSP), bez nariadenia pojednávania a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

5. Z obsahu odôvodnenia odvolaní napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd rozhodol o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 142 ods. 1 OSP, teda podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, kde sa v Piatej časti označenej ako Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia v § 470 ods. 1,2 uvádza, že: „Ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany“.

6. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyňu povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 248,95 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % p. a. z sumy vo výške 248,95 € odo dňa 26. 05. 2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a trovy právneho zastúpenia a v prípade, že odporkyňa podá včas proti platobnému rozkazu odpor s odôvodnením, aby súd po vykonanom dokazovaní vydal vo vymedzenom rozsahu rozsudok.

7. V podaní zo dňa 07. 08. 2014 Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom v Košiciach konajúcemu súdu oznámilo, že vstupuje do konania a zároveň žiadalo, aby mu súd doručil návrh na začatie konania s prílohami.

8. V podaní zo dňa 08. 12. 2014 sa vedľajší účastník na strane odporkyne vyjadril k obsahu žalobného návrhu a vo vyjadrení okrem iných skutočností uviedol, že dojednanie o zmluvnej pokute obsiahnuté v Dodatku ku Zmluve o pripojení nie je možné označiť ako individuálne a to s poukazom na čl. 3 ods. 1,2 Smernice Rady 93/13/EHS, podľa ktorej za individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku nemožno považovať takú zmluvnú podmienku, ktorá bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť podstatu zmluvnej podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Poukázal pritom na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 10C/358/2012-43 zo dňa 17. 10. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/8/2014 zo dňa 24. 02. 2014 a na rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 37C/4/2012-64 zo dňa 08. 10. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/206/2012 zo dňa 27. 11. 2013. Uviedol, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatným rozhodnutím súdu vyhlásená za neprijateľnú. Ďalej vedľajší účastník na strane odporkyne vo vyjadrení k žalobnému návrhu uviedol, že v danej veci ide o uplatnenie nároku z absolútne neplatnej neprijateľnej zmluvnej podmienky, preto pre prípad, že by navrhovateľ žalovanú sumu požadoval titulom práva na náhradu škody, vzniesol vedľajší účastník na strane odporkyne námietku premĺčania uplatneného nároku. Navrhol, aby súd žalobu zamietol a uplatnil si právo na náhradu trov konania v sume 59,24 €.

9. Rozsudkom č. k. 2C/166/2014 zo dňa 27. 01. 2015 v spojení s opravným uznesením č. k. 2C/166/2014-78 zo dňa 27. 03. 2015, okresný súd, tak ako bolo vyššie uvedené, žalobný návrh v

celom rozsahu zamietol a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania. Navrhovateľ sa s rozhodnutím okresného súdu v časti trov vedľajšieho účastníka nestotožnil a podal proti nemu odvolanie, kde namietal predovšetkým neúčelnosť trov vynaložených vedľajším účastníkom.

10. Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne nemožno v danom prípade považovať na neúčelne vynaložené trovy konania, pretože procesný úkon vedľajšieho účastníka - vyjadrenie k žalobnému návrhu bol v príčinnej súvislosti s výsledkom konania, ktorý bol priaznivý pre odporkyňu - žalovaného spotrebiteľa, nakoľko okresný súd žalobný návrh na základe argumentácie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne týkajúcej sa absolútnej neplatnosti zmluvného dojednania o zmluvnej pokute vyplývajúcej z neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka (uvedenej vo vyjadrení k žalobnému návrhu), zamietol.

11. V súvislosti s tvrdenou neúčelnosťou trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vzhľadom na účel a cieľ činnosti vedľajšieho účastníka ako občianskeho združenia založeného za účelom ochrany práv spotrebiteľov, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že „vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nemožno prostredníctvom pojmu neúčelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by z hľadiska právneho zastúpenia mali mať odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať“.

12. Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 59,24 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP, ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o ich výške rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

14. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Poučenie: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).